

Byla C-394/20

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2020 m. rugpjūčio 18 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Finanzgericht Düsseldorf (Vokietija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2020 m. liepos 20 d.

Pareiškėja:

XY

Atsakovė:

Finanzamt V

<...>

FINANZGERICHT DÜSSELDORF (Diuseldorfo finansinių bylų teismas)

<...>

NUTARTIS

Byloje:

XY

– pareiškėja –

<...>

prieš

Finanzamt V

<...>

– atsakovė –

dėl

paveldimo turto mokesčio

4-oji kolegija <...>

<...>

2020 m. liepos 20 d. nutarė:

Sustabdyti bylos nagrinėjimą.

Pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

Ar Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 63 straipsnio 1 dalis ir 65 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad jiems prieštarauja paveldimo turto mokestį reglamentuojanti valstybės narės nacionalinės teisės norma, kurioje dėl mokesčio apskaičiavimo numatyta, kad neapmokestinamoji suma nuo apmokestinimo bazės šios valstybės teritorijoje esančio nekilnojamojo turto objekto įgijimo atveju, jeigu turto palikėjas ir paveldėtojas palikėjo mirties dieną turi nuolatinę ar įprastą gyvenamąją vietą kitoje valstybėje narėje, yra mažesnė nei neapmokestinamoji suma, kuri būtų taikoma, jeigu bent vieno iš jų nuolatinė arba įprasta gyvenamoji vieta tuo metu būtų buvusi pirmesnėje valstybėje narėje?

Ar SESV 63 straipsnio 1 dalis ir 65 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad jiems prieštarauja paveldimo turto mokestį reglamentuojanti valstybės narės nacionalinės teisės norma, kurioje dėl mokesčio apskaičiavimo numatyta, (**orig. p. 2**) kad iš privalomųjų palikimo dalių kylantys įsipareigojimai šios valstybės teritorijoje esančio nekilnojamojo turto objekto įgijimo atveju, jeigu turto palikėjas ir paveldėtojas palikėjo mirties dieną turi nuolatinę ar įprastą gyvenamąją vietą kitoje valstybėje narėje, yra neatskaitomi, nors visi šie įsipareigojimai būtų atskaitomi iš įgijimo mirties atveju vertės, jeigu bent vieno iš jų – palikėjo arba paveldėtojo – nuolatinė arba įprasta gyvenamoji vieta palikėjo mirties dieną būtų buvusi pirmesnėje valstybėje narėje?

Ši nutartis neskundžiama. (**orig. p. 3**)

M o t y v a i:

I.

1. Pareiškėja yra Austrijos pilietė, nuo 2014 m. gyvenanti Austrijoje. Ji yra palikėjo E, kuris taip pat buvo Austrijos pilietis ir gyveno Austrijoje, duktė.
2. Palikėjui nuosavybės teise priklausė trys užstatyti žemės sklypai F mieste ir vienas neužstatytas žemės sklypas G mieste.

3. Palikėjas savo sudarytame testamente paskyrė pareiškėją vienintele paveldėtoja. Savo sutuoktinei Ef... ir sūnui S... jis skyrė privalomąsias palikimo dalis. Palikėjas mirė 2018 m. rugpjūčio 12 d. Austrijoje.
4. Susitarime dėl privalomųjų palikimo dalių pareiškėja kaip vienintelė paveldėtoja įsipareigojo po palikėjo mirties išmokėti Ef ir S 1 700 000 EUR ir 2 850 000 EUR dydžio sumas jų teisėms į privalomąsias palikimo dalims patenkinti. Paveldimo turto mokesčio deklaracijoje, pateiktoje atsakovei, ji paprašė iš privalomųjų palikimo dalių kylančius įsipareigojimus, siekiančius 43 %, t. y. iš viso 1 956 500 EUR, atskaityti iš įgijimo mirties atveju vertės kaip paveldėtas skolas. Šią sumą ji gavo, kai į Vokietijos paveldimo turto mokesčio taikymo sritį patenkančio nekilnojamojo turto dalį Vokietijoje, jos skaičiavimais siekiančią 4 970 000 EUR, įvertino kaip sudarančią 43 % viso paveldėto turto vertės, siekiančios 11 592 598,10 EUR. Į Vokietijos paveldimo turto mokesčio taikymo sritį nepatenkančio turto (kapitalas ir žemės sklypas Ispanijoje) vertė, pareiškėjos skaičiavimais, yra 6 622 598,10 EUR.
5. Atsakovė nustatė, kad pareiškėja privalo sumokėti 642 333 EUR dydžio paveldimo turto mokestį. Ji apmokestino tik Vokietijoje esantį nekilnojamąjį turtą. Ji atsisakė atskaityti privalomąsias palikimo dalis kaip paveldėtas skolas, motyvuodama tuo, kad jos ekonominiu ryšiu nesusijusios su minėtuoju nekilnojamuoju turtu. Be to, apskaičiuodama nustatytą paveldimo turto mokestį, ji atsižvelgė ne į palikėjo vaikams pagal *Erbschaftsteuer- und Schenkungsteuergesetz* (Paveldimo ir dovanojamo turto mokesčio įstatymo, toliau – *ErbStG*) 16 straipsnio 1 dalies 2 punktą (**orig. p. 4**) numatytą 400 000 EUR dydžio neapmokestinamąją sumą, o, remdamasi *ErbStG* 16 straipsnio 2 dalimi, tik į 228 511 EUR sumažintą 171 489 EUR dydžio neapmokestinamąją sumą.
6. Savo skundu pareiškėja siekia, kad paveldimo turto mokestis būtų sumažintas iki 227 181 EUR. Ji mano turinti teisę į visą 400 000 EUR dydžio neapmokestinamąją sumą, numatytą *ErbStG* 16 straipsnio 1 dalies 2 punkte. Pareiškėjos teigimu, *ErbStG* 16 straipsnio 2 dalis prieštarauja Sąjungos teisei. Sąjungos teisei taip pat prieštarauja draudimas bent iš dalies – jos apskaičiuotu 1 956 500 EUR dydžiu – kaip paveldėtas skolas atskaityti privalomąsias palikimo dalis, kurias ji turi sumokėti.
7. Atsakovė teigia, kad: pagal *ErbStG* 16 straipsnio 2 dalį *ErbStG* 16 straipsnio 1 dalies 2 punkte numatyta neapmokestinamoji suma turi būti sumažinta. Privalomosios palikimo dalys, kurias turi sumokėti pareiškėja, negali pagal *ErbStG* 10 straipsnio 6 dalies antrą sakinį būti atskaitytos kaip paveldėtos skolos, nes ekonominiu ryšiu nėra susijusios su atskirais paveldėto turto objektais.

II.

8. Siekiant priimti sprendimą dėl prejudicinio klausimo yra svarbūs šie 1997 m. vasario 27 d. redakcijos Vokietijos *Erbschaftsteuer- und Schenkungsteuergesetz*

(Paveldimo ir dovanojamo turto mokesčio įstatymas, toliau – *ErbStG*) <...>, pastarąjį kartą iš dalies pakeisto 2017 m. birželio 23 d. įstatymo 4 straipsniu <...>, straipsniai:

9. 1 straipsnis. Apmokestinamieji sandoriai

1. Paveldimo (dovanojamo) turto mokesčiu apmokestinami:

- 1) įgijimas mirties atveju;
- 2) dovanojimo sandoriai tarp gyvų asmenų;

<...>

10. 2 straipsnis. Asmeninė mokesstinė prievolė (**orig. p. 5**)

1. Pareiga mokėti mokesį taikoma:

1) 1 straipsnio 1 dalies 1–3 punktuose numatytais atvejais – visam įgyjamam turtui, kai palikėjas mirties dieną, dovanotojas dovanojimo sandorio įvykdymo momentu arba įgijėjas prievolės mokėti mokesį atsiradimo momentu (9 straipsnis) yra Vokietijos rezidentai (neribota mokesstinė prievolė). Rezidentais laikomi:

- a) fiziniai asmenys, turintys nuolatinę ar įprastą gyvenamąją vietą nacionalinėje teritorijoje,
- b) Vokietijos piliečiai, kurie ne ilgiau kaip penkerius metus nuolat gyveno užsienyje ir neturėjo gyvenamosios vietos nacionalinėje teritorijoje,

<...>

3) visais kitais atvejais – įgyjamam turtui, kurį sudaro nacionalinėje teritorijoje esantis turtas pagal *Bewertungsgesetz* (Vertinimo įstatymas) 121 straipsnį (ribota mokesstinė prievolė).

<...>

11. 3 straipsnis. Įgijimas mirties atveju

1. Įgijimu mirties atveju laikomas:

1) įgijimas paveldėjimo atveju <...>, testamentinės išskirtinės atveju <...> arba remiantis pareikšta teise į privalomąją palikimo dalį (*Bürgerliches Gesetzbuch* (Civilinis kodeksas) 2303 ir paskesni straipsniai);

12. 9 straipsnis. Mokesčio atsiradimas

1. Mokestis atsiranda:

1) įgijimo mirties atveju – mirus palikėjui, <...>

13. 10 straipsnis. Apmokestinamasis įgijimas

1. Apmokestinamu įgijimu laikomas įgijėjo praturtėjimas, kiek jis nėra neapmokestinamas <...>. 3 straipsnio atvejais praturtėjimu laikoma suma, gaunama iš <...> viso atitekusio turto, kiek jis apmokestinamas pagal šį įstatymą, vertės atskaičius pagal 3–9 dalis galimas atskaityti paveldėtas skolas <...> (**orig. p. 6**)

5. Jeigu 6–9 dalyse nenustatyta kitaip, kaip paveldėtos skolos gali būti atskaitomos:

1) palikėjo paliktos skolos <...>;

2) įsipareigojimai, kylantys iš testamentinės išskirtinės, įpareigojimų ir privalomųjų palikimo dalių, į kurias pareikštos teisės, ir iš pretenzijų į kompensaciją už palikimą <...>

6. Neleidžiama atskaityti skolų ir įsipareigojimų, kiek jie ekonominiu ryšiu susiję su turtu, kuris nėra apmokestinamas pagal šį įstatymą. Jeigu apmokestinimas taikomas tik atskiriems turto objektams (2 straipsnio 1 dalies 3 punktas <...>), atskaityti galima tik su konkrečiu turto objektu ekonominiu ryšiu susijusias skolas ir įsipareigojimus.

14. 15 straipsnis. Mokestinės kategorijos

1. Pagal asmeninį įgijėjo santykį su palikėju ar dovanotoju, skiriamos tokios trys mokestinės kategorijos:

I mokestinė kategorija:

1) sutuoktinis (-ė) ir partneris (-ė),

2) vaikai ir įvaikiai, <...>

15. 16 straipsnis. Neapmokestinamos sumos

1. Neribotos mokestinės prievolės atvejais (2 straipsnio 1 dalies 1 punktas ir 3 dalis) paveldimo turto mokesčiu neapmokestinamas

1) sutuoktinio ir partnerio įgyjamas 500 000 EUR vertės turtas;

2) vaikų, kaip jie suprantami pagal I mokestinės kategorijos 2 punktą, ir mirusių vaikų vaikų, kaip jie suprantami pagal I mokestinės kategorijos 2 punktą, įgyjamas 400 000 EUR vertės turtas;

<...>

2. Ribotos mokestinės prievolės atvejais (2 straipsnio 1 dalies 3 punktas) 1 dalyje numatyta neapmokestinamoji suma sumažinama. Dalis, kuria sumažinama neapmokestinamoji suma, (**orig. p. 7**) atitinka tuo pačiu momentu įgyto, į ribotos mokestinės prievolės taikymo sritį nepatenkančio turto ir tos į ribotos mokestinės prievolės taikymo sritį nepatenkančios turtinės naudos, kuri iš to paties asmens buvo gauta dešimties metų laikotarpiu, verčių sumos santykį su dešimties metų laikotarpiu iš to paties asmens iš viso gauto turto verte. Ankstesni įgijimai skaičiuojami pagal jų ankstesnę vertę.

16. 37 straipsnis. Įstatymo taikymas

<...>

14. <...> 2017 m. birželio 25 d. galiojusios redakcijos 16 straipsnio 1 ir 2 dalys taikomos įgijimams, už kuriuos mokestis atsiranda po 2017 m. birželio 24 d.

17. Taip pat reikšminga toliau pateikta 1991 m. vasario 1 d. paskelbtos redakcijos *Bewertungsgesetz* (Vertinimo įstatymas, toliau – *BewG*) <...> nuostata, pastarąjį kartą iš dalies pakeista 2016 m. lapkričio 4 d. įstatymo <...> 2 straipsniu:

121 straipsnis. Nacionalinėje teritorijoje esantis turtas

Nacionalinėje teritorijoje esantį turtą sudaro:

- 1) nacionalinėje teritorijoje esantis žemės ir miško ūkio paskirties turtas;
- 2) nacionalinėje teritorijoje esantis nekilnojamasis turtas; <...>

18. Civilinės teisės aspektu reikšmingos yra toliau nurodytos *Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch für die gesamten deutschen Erbländer der Österreichischen Monarchie* (Bendrasis civilinis kodeksas, toliau – ABGB) <...>, pastarąjį kartą pakeisto 2017 m. lapkričio 13 d. paskelbto federalinio įstatymo <...> 6 straipsniu, nuostatos:

19. 756 straipsnis.

Privalomoji palikimo dalis – tai mirusiojo turto vertės dalis, turinti atitekti asmeniui, turinčiam teisę į privalomąją palikimo dalį.

20. 757 straipsnis. (**orig. p. 8**)

Teisę į privalomąją palikimo dalį turi mirusiojo palikuonys ir sutuoktinis arba įregistruotas partneris.

21. 759 straipsnis.

Kiekvienas teisę į privalomąją palikimo dalį turintis asmuo turi teisę į pusę to, kas jam priklausytų paveldint pagal įstatymą.

22. 761 straipsnis.
 1. Privalomoji palikimo dalis išmokama pinigais <...>
23. 764 straipsnis.
 1. Privalomosios palikimo dalies reikalavimas patenkinamas iš palikimo ir po palikimo perdavimo paveldėtojams – paveldėtojų <...>
24. 765 straipsnis.
 1. Asmuo, turintis teisę į privalomąją palikimo dalį, įgyja šią teisę sau ir savo įpėdiniams mirusiojo mirties dieną.
 2. Piniginės privalomosios palikimo dalies teisę į privalomąją palikimo dalį turintis asmuo gali reikalauti tik praėjus vieneriems metams po mirusiojo mirties.
25. 778 straipsnis.
 1. Siekiant apskaičiuoti privalomąją palikimo dalį, teisę į privalomąją palikimo dalį turinčio asmens prašymu sudaromas tikslus viso palikimo apyrašas ir įvertinimas.
 2. Atliekant vertinimą, remiamasi mirusiojo mirties diena. Kol bus patenkintas piniginės privalomosios palikimo dalies reikalavimas, teisę į privalomąją palikimo dalį turintis asmuo turi teisę į įstatyme nustatytas palūkanas.
26. Be to, yra svarbios toliau nurodytos Vokietijos *Bürgerliches Gesetzbuch* (Civilinis kodeksas, toliau – BGB), iš dalies pakeisto 2002 m. sausio 2 d. <...>, nuostatos:
27. 2303 straipsnis. Asmuo, turintis teisę į privalomąją palikimo dalį; privalomosios palikimo dalies dydis (**orig. p. 9**)
 1. Jeigu pareiškiant paskutinę valią palikėjo palikuoniui nieko nepaliekama, jis gali reikalauti iš paveldėtojų privalomosios palikimo dalies. Privalomąją palikimo dalį sudaro pusė pagal įstatymą priklausančios palikimo dalies vertės <...>
28. 2311 straipsnis. Palikėjo turto vertė
 1. Privalomoji palikimo dalis apskaičiuojama remiantis palikimo atsiradimo dieną esamo palikėjo turto verte tą dieną <...>
 2. Vertė prireikus nustatoma atliekant vertinimą. Palikėjo nustatyta vertė nėra privaloma.

III.

29. Kolegija sustabdo bylos nagrinėjimą <...> ir pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 267 straipsnio antrą pastraipą pateikia Europos Sąjungos Teisingumo Teismui (toliau – Teisingumo Teismas) rezoliucinėje dalyje nurodytus prejudicinius klausimus. Nuo atsakymo į šiuos klausimus priklauso sprendimas, susijęs su šiuo skundu.
30. Kolegijai kyla abejonių, ar *ErbStG* 16 straipsnio 2 dalis yra suderinama su SESV 63 straipsnio 1 dalimi, siejama su 65 straipsniu.
31. Reaguodamas į 2016 m. birželio 8 d. Teisingumo Teismo sprendimą byloje C-479/14 (ECLI:EU:C:2016:412), Vokietijos teisės aktų leidėjas į *ErbStG* 16 straipsnio 2 dalį įtraukė naują nuostatą. Pagal šią nuostatą įgijimams, kurių atžvilgiu mokestis atsiranda po 2017 m. birželio 24 d. (*ErbStG* 37 straipsnio 14 dalis), *ErbStG* 16 straipsnio 1 dalyje numatyta neapmokestinamoji suma sumažinama tam tikra dalimi, apskaičiuojama pagal *ErbStG* 16 straipsnio 2 dalies antrą ir trečią sakinius.
32. Kolegija abejoja, ar ši nauja nuostata suderinama su SESV 63, 65 straipsniais, kaip juos aiškina Teisingumo Teismas. Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad ribotos mokestinės prievolės atvejais (*ErbStG* 2 straipsnio 1 dalies 3 punktas) atsirandantis nepalankus požiūris į įgijėją nustatant mažesnę neapmokestinamąją sumą, savo laiku siekusią tik 2000 EUR pagal 2008 m. gruodžio 24 d. *Gesetz zur Reform des Erbschaftsteuer- und Bewertungsrechts* (Įstatymas dėl paveldimo turto mokesčio ir vertinimo teisės reformos, *Bundesgesetzblatt* I dalis, p. 3018), 1 straipsnio redakcijos *ErbStG* 16 straipsnio 2 dalį, (**orig. p. 10**) negali būti pateisinamas būtinybe išsaugoti Vokietijos mokesčių sistemos vientisumą (2013 m. spalio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo byloje C-181/12, ECLI:EU:C:2013:662, 61 punktas). Be to, per procedūrą dėl išipareigojimų neįvykdymo, susijusią su ankstesnės redakcijos *ErbStG* 16 straipsnio 2 dalimi, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad nėra pagrindo nevienodai traktuoti įgijėjus neribotos ir ribotos mokestinės prievolės atvejais (2014 m. rugsėjo 4 d. Teisingumo Teismo sprendimo byloje C-211/13, ECLI:EU:C:2014:2148, 49 ir paskesni punktai). Ir generalinis advokatas P. Mengozzi savo 2013 m. birželio 12 d. išvados byloje C-181/12 (ECLI:EU:C:2013:384) 84–85 punktuose yra paaškinęs, kad negalima mažinti *ErbStG* 16 straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatytos įgijėjui priklausančios neapmokestinamosios sumos ribotos mokestinės prievolės atvejais. Generalinis advokatas P. Mengozzi atmetė galimybę sumažinti šią neapmokestinamąją dalį, nors pagal kolegijos paaškinimus 2012 m. balandžio 2 d. nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, nagrinėto byloje C-181/12, 16 punkte aritmetiškai galėjo būti taikoma maždaug 62 % neapmokestinamoji suma.
33. Kolegijai taip pat kyla abejonių, ar *ErbStG* 10 straipsnio 6 dalies antras sakinytis yra suderinamas su SESV 63 straipsnio 1 dalimi, siejama su 65 straipsniu.
34. Šioje byloje nagrinėjamas ribotos mokestinės prievolės atvejis, nes nei palikėjas, nei pareiškėja palikėjo mirties dieną Vokietijoje neturėjo nei nuolatinės, nei

įprastos gyvenamosios vietos (*ErbStG* 2 straipsnio 1 dalies trečio sakinio pirmas sakiny). Todėl atsakovė apmokestino tik nacionalinėje teritorijoje esantį nekilnojamąjį turtą (*BewG* 121 straipsnio 2 punktas).

35. *ErbStG* 10 straipsnio 6 dalies antras sakiny nagrinėjamu atveju reiškia, kad pareiškėja iš įgijimo mirties atveju apskritai negali pagal *ErbStG* 10 straipsnio 5 dalies 2 punktą kaip paveldėtų skolų atskaityti savo įsipareigojimų, kylančių iš motinos ir brolio privalomųjų palikimo dalių. Juk pagal *ErbStG* 10 straipsnio 6 dalies antrą sakinį ribotos mokestinės prievolės atvejais, kai apmokestinami tik atskiri turto objektai (*ErbStG* 2 straipsnio 1 dalies 3 punktas), atskaityti galima tik su šiais turto objektais ekonominiu ryšiu susijusias skolas ir įsipareigojimus. **(orig. p. 11)**
36. Vokietijos *Bundesfinanzhof* (Federalinis Finansų Teismas, toliau – BFH) jurisprudencijoje pripažinta, kad *ErbStG* 10 straipsnio 6 dalies pirmame ir antrame sakinyje reikalaujamas ekonominis ryšys yra tik tuo atveju, kai skolos arba įsipareigojimai gali būti priskirti tam tikriems palikimui priklausantiems turto objektams. Pagal šią jurisprudenciją privalomosios palikimo dalies apskaičiavimas remiantis palikimo verte (*BGB* 2311 straipsnis) nereiškia, kad egzistuoja ekonominis ryšys; tai geriausiu atveju rodo tik teisinį su privalomąja palikimo dalimi susijusio įsipareigojimo ryšį su palikimui priklausančiais turto objektais <...>.
37. Kolegija įsitikinusi, kad nagrinėjamoje byloje tas pats turi būti taikoma privalomajai palikimo daliai, teisę į kurią pagal Austrijos teisę turi pareiškėjos motina ir brolis. Jų reikalavimų negalima priskirti konkrečiam, palikimui priklausančiam turto objektui. Veikiau pagal *ABGB* 756 straipsnį privalomoji palikimo dalis – tai tik mirusiojo turto vertės dalis, turinti atitekti asmeniui, turinčiam teisę į privalomąją palikimo dalį. *ABGB* 759 straipsnyje nustatyta, kad teisę į privalomąją palikimo dalį turintis asmuo turi teisę į pusę to, kas jam priklausytų paveldint pagal įstatymą. Pagal *ABGB* 761 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį privalomoji palikimo dalis paprastai turi būti išmokama pinigais.
38. Taigi *ErbStG* 10 straipsnio 6 dalies antras sakiny nagrinėjamu atveju reiškia, kad pareiškėja iš įgijimo mirties atveju negali pagal *ErbStG* 10 straipsnio 5 dalies 2 punktą kaip paveldėtų skolų atskaityti net dalies savo įsipareigojimų, kylančių iš motinos ir brolio privalomųjų palikimo dalių. Jeigu palikėjo nuolatinė arba įprasta gyvenamoji vieta palikėjo mirties dieną arba pareiškėjos nuolatinė arba įprasta gyvenamoji vieta tą dieną būtų buvusi Vokietijoje, todėl tai būtų buvęs neribotos mokestinės prievolės atvejis (*ErbStG* 2 straipsnio 1 dalies 1 punkto antro sakinio a punktas), pareiškėja iš savo įgijimo mirties atveju galėtų neribotai pagal *ErbStG* 10 straipsnio 5 dalies 2 punktą atskaityti motinai ir broliui priklausančias privalomasias palikimo dalis kaip paveldėtas skolas.
39. Kolegijos manymu, kyla abejonių, ar šis nevienodas požiūris į rezidentus ir ne Vokietijoje gyvenančius asmenis, įtvirtintas *ErbStG* 10 straipsnio 6 dalies antrame sakinyje, yra suderinamas su *SESV* 63 straipsnio 1 dalimi, siejama su

65 straipsniu. Dėl paveldėjimo Teisingumo Teismas jau yra (**orig. p. 12**) nusprendęs, kad pagal SESV 63 straipsnio 1 dalį draudžiamos priemonės, sudarančios kapitalo judėjimo apribojimus, yra tos, kurios sumažina kitos valstybės nei ta, kurios teritorijoje yra atitinkamas turtas ir kuri apmokestina paveldint perleidžiamą turtą, rezidento gaunamo palikimo vertę (2006 m. vasario 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo byloje C-513/03, ECLI:EU:C:2006:131, 44 punktas; 2013 m. spalio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo byloje C-181/12, ECLI:EU:C:2013:662, 23 punktas ir 2016 m. gegužės 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo byloje C-244/15, ECLI:EU:C:2016:359, 28 punktas). Draudžiama, apmokestinant įgijimą mirties atveju, daryti skirtumą tarp asmenų, kurių nuolatinė gyvenamoji vieta jų mirties momentu buvo šioje valstybėje narėje, ir tų, kurių gyvenamoji vieta buvo kitur, pavyzdžiui, priimant nuostatas, apribojančias galimybę atskaityti įsipareigojimus (2003 m. gruodžio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo byloje C-364/01, ECLI:EU:C:2003:665, 76 punktas; 2008 m. rugsėjo 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo byloje C-11/07, ECLI:EU:C:2008:489, 46 punktas; 2008 m. rugsėjo 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo byloje C-43/07, ECLI:EU:C:2008:490, 38 punktas).

<...>